

Sabah sabah nereden geldi aklıma bilmiyorum ama yaz dedi içimdeki ses. Akşam balkonda otururken karanlığımı aydınlatan bir soru işaretimin acabalarda gezen yanına bir cevap. Neden ve niçinlerini hiç bilemediğim bir hayati izah.

İnsan hayatında sırlı, kimseye anlatamayacağı, yalnızca Yaratan'la arasında kalan masum, günahsız anılar vardır. Böyle olmasına rağmen tüm hayatınızı etkileyen, açıklamasını yapamadığınız bir süreçtir bu. Toplumsal olguların nalıncı keseri gafletinde yaşıyoruz hep. Bir yandan erkek egemen bir kısır döngü, diğer yandan kadın egemen bir sahiplenme anlayışı. Her ikisi de tehlikeli. Boyunduruk altında tuttuğumuz her şeyde bedenimize, sınırlarımıza, aklımıza zarar veren bir hasar var. Özgürlüklerimiz ancak sevgimizle müsavi.

Çocuk gelinlerden tutun, namus pazarlaması yapanlara kadar erkeğin arz talep ilişkisine aracı kadınlar. Kendi hemcinsinin sorunlarını anlamaktan uzak günü kurtarmaya çalışan insanlar. Namusun yalnızca kadına yüklendiği, erkeğin her istediğini yapabildiği bir hengame. Kısacası Allah'ı aldatma!!!

Benim bunları yazarken bile kelimeleri hassasiyetle seçtiğim, bana yakışır mı diye özenle dikkat ettiğim hassas bir konu. Ahlak anlayışının çöktüğü bir dünyada yaşıyoruz. Gittikçe sıradanlaşan, gittikçe cin-sel anlamda saplantı aşamasına gelen bir çirkinlik. Dört duvarın arasında mahrem kalması gerekenlerin ifşası. Bekaret sözcüğü üzerine pazarlanmış birbirini aldatış. Lanetlenmiş bir tezgah. Erkeğin talebi, kadının rızası üzerine kurulmuş bir güven ve dürüstlük katliamı.

Gençlere bakıp üzülyorum. Cin-selliğin ayağa düştüğü bu dönemle bekareti konusunda şüphe duyulduğu için doktorlara taşınan masum kadınları karşılaştırıyorum. "Rahimlerde olanı yalnızca Allah bilir." Ayetinden bihaber gafletin tel örgülerinde dönüp dolaşan, yara alan, batağa saplanan hemcinslerime üzülyorum. Allah kimseyi böyle bir durumla imtihan etmesin.

Rahmetli babamı burada yad ederken onunla gurur duyuyorum. İnce, rahatsız etmeden, çirkinleştirmeden paylaştığımız bu tür konularda ona soru sorabilme rahatlığını bana verdiği için. Mekanı cennet olsun. Bu nedenle çok iyi biliyorum ki bu konuda ebeveynlere çok iş düşüyor. Tam hatırlayamıyorum ama sanırım 85-86'lı yıllar. O yıllarda bile baba-kız

Alinyazımızın Belirlediđi Realite

Hilal Dolunay tarafından yazıldı.

Pazar, 31 Ağustos 2014 09:19 - Son Güncelleme Pazar, 31 Ağustos 2014 09:20

paylaşabildiğimiz yanlışa, cahilliğe, çirkinliğe mahal bırakmadan yaşadığım bir kafa karışıklığı. Kendinize ve ailenize duyduğunuz güvenin pekişmesi. Soru işaretlerindeki gizemin belki de daha sonraki yıllara sorunsuz taşınması.

Ayıp kelimesinde çirkinlik vardır. Ama hayatın içinde alinyazımızın belirlediği bir realite. Bununla savaşma görevi verilir size. Kul yanlışa açıktır, belki de bu yüzden “kul” olma olgusunu taşır. Ancak bile bile, direnmeden, kendine zarar verecek herhangi bir davranışa girmeden kendini ateşe atmaz. Dik durmak zorundadır. Zorunluluklar, tıkanmışlıklar karşısında bile hesap vereceği tek merci Yaratan’dır. O’nunla yüzünüz kızarmadan, kendinizi kandırmadan konuşabilme yürekliliğine sahipseniz erkek ya da bayan olmanız değil, insan olmanız önem kazanacaktır.

İnsana bir kereliğine tanımış haklardan yola çıktığımızda kim bilir hepimizin hayatında ne gizemler vardır. Bir gün başınızı kaldırıp baktığınızda görüverdiğiniz bir insanın hayatınızın en can alıcı yerinde durduğunu anladığınızda bir kereliğine tanımış bu fırsatın bir rüya olmadığını anlayabilmeniz için hayat sizi nasıl bir labirentten geçirecektir. Bunu bile bilemezsiniz. Uyanmanın zamanı. Deđilse çok geç olacak. Çocuklarımıza sahip çıkalım.